

Nr 63.

Av herr **Olsson** i Blädinge, om tillägg till 40 § i lagen om fattigvården.

Vid 1921 års riksdag väckte jag i andra kammaren en motion nr 119 angående utsträckt skyldighet för landsting att ersätta kommunernas kostnader för sinnessjukas och sinnesslöas vård från den dag då vederbörande hospitalsdirektion beviljat ansökan om den sjukes intagande å hospital eller asyl.

Motionen remitterades till 2:a lagutskottet, som avstyrkte densamma, men vid föredragning i andra kammaren, beslutade kammaren med 110 röster mot 62 bifalla ett yrkande om tillägg av ett nytt mom. 3 till 40 § i lagen om fattigvård i motionens syfte. Första kammaren biföll emellertid utskottets hemställan, varigenom frågan alltså förföll.

I anledning av den framgång motionen rönt i andra kammaren vågar jag ånyo, med hänvisning till motiveringen till ovannämnda motion, vördsamt hemställa,

att riksdagen ville till 40 § i lagen den 14 juni 1918 om fattigvården antaga ett nytt mom. 3 av följande lydelse:

Har för sinnessjuk eller sinnesslö, som är i behov av fattigvård enligt 1 § gjorts ansökan om intagning å anstalt för sinnessjuka eller sinnesslöa, som avses i mom. 1, samt beslut fattats om hans intagande, men intagning på grund av bristande platsutrymme ej kunnat ske, äger det fattigvårdssamhälle, som har att ansvara för vårdkostnaden, att under de förut-

sättningar, som för erhållande av ersättning enligt mom. 1 stadgas, av vederbörande landsting erhålla gottgörelse för vården av sådan person från den dag, då beslut om intagning ägt rum, med belopp, som motsvarar avgift å billigaste betalningsplats å den anstalt där plats beviljats; ägande landstinget att för beviljande av sådan gottgörelse uppställa de villkor, som kunna befinnas lämpliga.

Stockholm den 20 januari 1922.

P. M. Olsson.
